

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 04/08

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 23.децембра 2008. године

Констатује се да су присутни:

- заменик тужиоца за ратне злочине **Милан Петровић,**
- окривљени **Ђукић Жељко - бранилац Звонко Радовановић,**
- окривљени **Медић Драган са браниоцем Перковићем,**
- окривљени **Боројевић са браниоцем Ђуром Драгићем и**
- окривљени **Шолаја са браниоцем Сашом Петровићем и**
- **Миланка Ђорђевић из адвокатске канцеларије,**
- **Пуномоћници адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**

Присутни су и тумачи, односно преводиоци:

- **Даница Краљевић и**
- **Мирослава Јанковић,**

за енглески језик они су ту у посебној просторији одакле врше превођење.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставићемо данас са саслушавањем сведока, ту су сведоци који су били јуче, да наставимо данас са саслушавањем сведокиње Јехоне Богујевци. Хоћете да позовете Јахону. То је сведокиња која је јуче овде најдуже остала и чекала.

Да ми у међувремену пробамо како функционишу ове слушалице.

Сведок-ошт. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Замолићемо да сада оштећену сведокињу да устане док узмемо њене податке и док чујемо разлоге из којих жели евентуално да исказ да седећи. Замолите само сведокињу молим вас да устане. Шта је са преводом? Реците овако, ваше податке, ваше име и презиме?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНЕ БОГУЈЕВЦИ: Јехона Богујевци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: 12. јуна 1988. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име вашег оца?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Сељатин Богујевци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше занимање?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Студент сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Живим у Манчестеру у Енглеској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо вас данас овде као сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, дужни сте да нам кажете све што вам је познато, ништа не смете да прећутите, можете да ускратите одговор на питање које би вас или вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Позивам вас да положите заклетву. Треба да понавља сада ...заклињем се.

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу све што пред судом будем питана.

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Да ћу све што пред судом будем питана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити истину.

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Говорити истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо ово да унесемо у записник.

За овим сведокиња упозорена, опоменута, након што је положила заклетву изјављује:

Претпостављам да странке немају ништа против, јер уколико вам је лакше можете да седите док будете причали. Оно због чега смо вас позвали, а то је догађај од 28. марта 1999. године, претходно ћете да нам кажете колико сте имали година, где сте се налазили, које сте повреде претрпели, кога се сећате од свих

лица? Јуче сте вршили неко препознавање и описивали нека лица, па ћете нам рећи колико њих сте упамтили од тога дана? Дакле, све чега се сећате?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Могу ли да почнем од самог почетка онога како се ја сећам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: То је било ујутру, седели смо у кући, у кући стрица мога оца и седели смо сви заједно и био је неко у суседној башти, нешто су викали на српском, по томе смо знали да су српски, значи знали смо у том тренутку да смо у опасности па смо решили да изађемо и да напустимо кућу и кад смо изашли наишла је група војника и рекли су нам да дигнемо руке, то смо и урадили, нешто су још на српском говорили али не знам шта је то било пошто не разумем српски и онда смо дигнутих руку стали, они су нас претресали, морали смо да станемо напоље у неку врсту врсте да тако кажем, онда су нас они претресали, све су из џепова вадили. Морали смо да прођемо кроз суседно двориште значи да би стигли у оно следеће. Мислим да их је било стотинак тамо у том тренутку. Опет смо морали да се постројимо.

Да ли могу да говорим на албанском?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морали бисте да се одлучите. Ми имамо и преводица за албански, међутим, мораћете да се одлучите.

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Ја бих онда овај део на албанском ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За овим сведокиња изјављује да ипак жели да свој исказ да на албанском језику који јој је матерњи, па СЕ КОНСТАТУЈЕ да ће се даље испитивање сведокиње обавити преко преводиоца који је присутан за албански језик Еде Радоман и Ферида Талићија који су присутни и налазе се у посебној просторији суда за преводиоце.

Да ли окривљени можда, браниоци, тужилац инсистирају да преводиоцу дођу претходно овде? Не. У реду је. Можете да наставите.

ПРЕВОДИЛАЦ ЕДА РАДОМАН: Судија, да ли ме чујете, само да дође неко из технике да пребаца пошто је све намештено за Енглески.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мораћемо онда да сачекамо.

ПРЕВОДИЛАЦ: Техника каже да ће морати да направи кратку паузу да би обезбедила да се преводи на албанско-српску комбинацију, техничарима треба пауза да би наместили опрему

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика пауза им треба?

ПРЕВОДИЛАЦ: Само моменат да их питам.

ПРЕВОДИЛАЦ ЕДА РАДОМАН: Сад ће да вам јави дечко да се овако не.

ПРЕВОДИЛАЦ: Нажалост ми смо само преводиоци овде, речено нам је да треба им пауза, отишли су, изашли су из ове просторије тренутно.

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Ако је тако наставићу на енглеском, у реду може и на енглеском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте се одлучили?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Па наставићу на енглеском онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За овим сведокиња након што је изричито упозорена на право да се у поступку користи својим језиком, изјављује да ће се у поступку користити енглеским језиком, да исказ жели да да на енглеском језику, па се наставља даље испитивање сведокиње уз помоћ преводилаца, односно тумача Данице Краљевић и Мирославе Јанковић.

Молим вас да наставите.

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Добро, као што рекох, извели су нас испред станице полиције и било је Срба полицајаца свуда, разбијали су излоге, викали су, Енверов отац је био испред нас и нешто су му рекли, нешто у вези, препознала сам само УЧК и онда су, пошто је он носио кече, значи ону капу коју носе стари људи код нас, скинули су му ту капу и гурнули га и нешто су му рекли и онда су га ошамарили. Онда смо чули пуцње у једној од продавнице како долазе из тог смера и онда смо некако, сви су знали да је неко убијен. Онда су га издвојили и онда су рекли да ми треба да се поново вратимо у двориште и онда смо се вратили. Извините, само сам још нешто заборавила. Пре него што су нас извели, издвојили су моју мајку, не знам ни шта су говорили, значи нешто су говорили на српском и онда кад смо се вратили, видеела сам маму како плаче и нешто им је говорила. Не знам, како смо уморени, један од војника је ишао ка нама и Фезлије, значи снаха стрине мога оца је стајала испред нас и један од њих је рекао нешто на српском и извадио је нож и држао га испред њеног лица. Не знам шта му је она рекла, знам да је само ошамарио, значи потпуно је глава одлетела како је ударио пошто сам стајала иза ње, то сам видеела, толико јако је то било. Сећам се кад смо се вратили кад сам видеела мајку и један од војника је гурнуо у страну, не знам шта се десило после, он је само одгурнуо и чула сам два пуцња и сећам се само да сам видеела како лежи. После тога се не сећам као да сам изгубила свест, само сам чула после како, чула сам гласове тих војника, знала сам да сам рањена пошто сам лежала на земљи и сестра моја такође пошто је имала капут на себи, крагна је била бела, значи видеела сам ту белу крагну како је била крв свуда по врату. Како да кажем, све сам знала шта се дешава али сам била полу свесна, значи

шумело ми је у глави и чула сам војнике и онда сам чула како неки кажу оволико неки су погођени, неко је неког погодио, користили су воки-токи и неко је рекао само оно је старац и онда су нас померили и почели, пошто су знали да смо рањени да нам скидају одећу и онда сећам се како су нас убацили, мене бар у амбулантна кола и онда сам једноставно као да сам заспала ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми како сте повређени, које сте све повреде имали, колико сте се дуго лечили и где?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Погођена сам у леву руку, два пута у леђа, значи и у леву ногу. А шта беше друго питање извињавам се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте дуго били у болници и где?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Била сам три месеца у приштинској болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли данас имате неке последице?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Наравно, не могу у пуној мери да користим леву руку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да се вратимо на почетак овога догађаја када причате да су ту дошли неки војници, наредили да подигнете руке и тако даље, колико је било војника по вашој процени и у каквим су униформама били?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Не могу потпуно да будем сигурна, рекла бих око 10-ак и сећам се једнога који је имао дугачку косу, њега се сећам, везану у реп и сећам се још једног који је носио траку око главе као они тенисери што носе траку. Униформе које су имали мислим да су биле камуфлажне зелене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви имали исте униформе?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Мислим нисам баш сигурна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су на улици сви војници били у истим униформама, колико их је ту било?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Неки су носили плаву униформу и било их је страшно пуно, ја мислим више од 100 јер су лупали излоге, радње, драли се, било их је пуно, јако пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неког у плавим униформама или само у тим камуфлажним зеленим?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Напољу да. Неки су носили плаву униформу, неки камуфлажну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када вас враћају у двориште, колико војника се враћа са вама у двориште и да ли сте неког затекли ту?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Не сећам се колико их је било који су нас извели, али кад смо се вратили значи било је двојица. Стално су нас померали тамо, овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са вашом мајком колико је било војника, ко је њу одвојио да ли се сећате?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Нисам сигурна, мислим да је било тројица зато што сам стајала одмах поред ње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' су они с њом отишли негде у неки објекат?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Не знам, не сећам се свега, било је нешто мало, не знам како да то опишем, ми на Косову имамо те тако мале не знам како се зову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зидани објекат ако можемо да кажемо.

ПРЕВОДИЛАЦ ЕДА РАДОМАН: Судија, може она слободно да каже на албанском па ћу ја да преведем.

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Као мала кућа, али није кућа, стоји у дворишту, зидано као кућа, мало је и стоји у дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте се вратили са улице колико војника је било око ваше мајке?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више од једног или само један?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Мислим да је било више од једног. Један је био одмах поред ње, њега се баш сећам, он је стајао поред ње, одмах до ње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како он изгледа?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Не сећам се у пуној мери лица, био је висок, јако висок, али црта лица не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате војника који је скинуо капу Енверовом оцу?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Не сећам се ни његових црта лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли приликом претресања да ли су војници претресали, дирали, децу или само одрасле?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Да, све су претресали. Тражили су од баке моје и од стрине, татине стрине да скину мараме са главе, а и од деце, мој рођак дете је имао у џеповима играчке морали су све да избаце напоље, то су нам тражили да избацимо све из џепова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте јуче пред истражним судијом описивали нека лица којих се сећате, неке војнике.

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Да, сећам се једнога који је био млад који нас је претресао када су нас први пут извели у двориште. Био је јако млад, видело се по лицу да је био баш млад и јако висок и носио је капу војничку на страну, не како треба него на страну и држао је ту пушку са стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што се тиче те траке која је била око главе, да ли је то била трака неке? Изволите? Мараме или трака?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Не, мараме везана, знате онако уролате је па је вежете као траку око главе, мараме која је била уролана и везана као трака око главе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате особе која је пуцала у вашу мајку?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Не не сећам се ни његовог лица. Не сећам се његовог лица али се сећам тачно кад се то десило, јер је мој брат плакао и викао «мама, мама» јер је био јако баш мали и сећам се како је лежала доле кад је убијена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате још неког кога би могли овде да нам опишете, да ли је неко имао дугачку косу или браду?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Као што сам већ рекла на почетку онај први који је био са војницима кад су рекли да дигнемо руке, сећам се да је један имао дугу косу и други кога се сећам је био онај који је ошамарио снаху очеве стрине. Сећам се зато што је стајао баш поред мене, имао је браду и био је баш онако крупан и онако баш је деловао агресивно. Зато што кад је нешто рекао, када се обратио, значи кад је уперио нож у њу сећам га се баш добро, а сећам се још једног, сећам га се да је стајао у позадини, није био много висок, имао је значи браду, значи пуну браду са брковима, не ону браду која постоји кад се не бријете него баш праву браду и бркове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је вама настрадао овом приликом – мајка?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Мајку, сестру, баку, значи такође стрину мога оца и његову снагу, значи породицу по очевој линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за повреде које сте добили? Ево искључићемо сада ово, сачекаћемо мало. Ово су били неки мали технички проблеми. Хтела сам да вас питам за ваш однос према кривичном прогону, односно да ли се придружујете кривичном гоњењу и да ли сматрате да они који су ово урадили требају да буду осуђени и да ли имате имовинскоправни захтев?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Нисам вас баш добро разумела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сматра да они који су ово урадили требају да буду осуђени и да ли поставља сада или ће поставити накнадно захтев за накнаду штете?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Да, да, извините да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И једно и друго?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Оба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Замолићу сада окривљене да устану, да погледате. Ми водимо поступак против неких лица овде, за сада су они оптужени и ми утврђујемо да ли су они или не то урадили и у том контексту ви сте овде данас давали исказ и јуче вршили препознавање. Окривљени молим вас да устанете. Изволите погледајте лица против којих водимо поступак. Хвала вам окривљени. Хвала вам, седите. Да ли ви имате још нешто да кажете? Не? Да ли чланови већа имају питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само пар питања. Како се звала ваша мајка?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Шефкате Богучеви.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Какву је имала косу, боја косе?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Плаву, не баш дугу, тако до испод ушију.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је овај војник кога сте описали као јако, јако високог и видели поред ваше мајке, да ли је то исти тај војник који је пуцао после у вашу мајку?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Мислим да јесте, колико се ја сећам мислим да јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само још једно питање. Рекосте да сте у два наврата били у ситуацији да су вас постројили, да сте подигли руке и да су вас претресали. Јесте ли и ви деца морали да подигнете руке?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Да, сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли заменик тужиоца има питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема? Хвала. Пуномоћници?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кад сте се нашли на улици, кад су вам рекли да се вратите назад, ко је то рекао да ли један или више људи и јесу ли вас при том, јесу ли нешто псовали?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Онај који је ошамарио Енверовог оца мислим да је он псовао и могла сам да чујем једног војника како каже морамо да их вратимо натраг у башту.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Хвала, немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Јехона, шта си ти разумела тог јутра зашто напуштате кућу? Зашто сте изашли из куће?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Јер смо одмах знали да смо у опасности, могли смо да их чујемо, знали смо да у суседовој башти има војника јер знали смо да су они опасни за нас и мислили смо да треба једноставно да кренемо са свима па смо изашли.

НАТАША КАНДИЋ: Код вас у кући је био Енвер Дурићи, он није из Подујева, да ли си ти тад разумела зашто је он дошао код вас?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Да, причали су да смо сигурнији у Подујеву у граду, да је опасније бити у селима, сматрали смо да ћемо бити безбеднији у нашој кући, али као што видите нигде нисмо били безбедни.

НАТАША КАНДИЋ: Твој отац, твој стриц и Енвер нису били у кући. Када су они отишли из куће, када су напустили кућу?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Отишли су претходне ноћи. Мислили смо да су им мушкарци мета, да су они опасности, нисмо мислили да ће они нама нешто учинити, мислили смо да ако нема мушкараца кући да ћемо тада бити сигурнији.

НАТАША КАНДИЋ: Шта та полиција хоће од вас, шта ради полиција ту?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Па, ми смо били само клинци, ми нисмо знали, нисмо мислили да ће нешто урадити деци јер ми у ствари нисмо ништа

лоше урадили, ми смо били само деца. Нисам разумела зашто би убијали децу, јер деца немају никакве везе са ратом, апсолутно никакве.

НАТАША КАНДИЋ: Када су вас одвели, када сте напустили кућу, да ли се неко од тих полицајаца се вратио у вашу кућу?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Кућу у којој смо били?

НАТАША КАНДИЋ: Када сте напустили кућу, вашу кућу, тј. стричеву кућу да ли је неко од полицајаца?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Да, јесте неколико њих је ушло у кућу, неки су остали напољу.

НАТАША КАНДИЋ: Колико је било међу рођацима твојих младих жена? Колико је твоја мајка тада имала година?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Не знам, негде око 40, нисам сигурна у то колико је била година.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је твоја мајка била лепа?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Да, да, била је.

НАТАША КАНДИЋ: Где си се ти налазила када је неко пришао од полицајаца твојој мајци и када је одвојио?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Стајали смо у реду као што су нам били рекли да учинимо.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су је претресали, да ли су јој узимали неки новац, да ли су нешто тражили од ње?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Не знам шта су говорили, јер ја заправо нисам разумела српски. Сећам се кад је изашао изван куће онда су рекли нешто јер она је била једина која је нешто знала српски, али не знам шта је то било, не знам шта су јој рекли.

НАТАША КАНДИЋ: Пре него што сте изашли из дворишта, пре него што су вам наредили да изађете напоље где је остала мама? Шта је спречило да и она буде са вама? Ко јој је рекао да она не може са вама?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Један од њих ју је одвојио од нас, просто су је одвојили и рекли су сви други морају да изађу.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је одводи и када? У ком тренутку је одводе у тај објект, у шупу?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Одвели су је пре него што смо ми отишли напоље, пре него што смо дошли до полицијске станице, још раније су је одвојили.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је твој брат видео да нема маме?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Јесте да, па сви смо знали да није ту.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли покушали да је зовете?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Па ми смо били преплашени, али кад смо се вратили видели смо како плаче и он је говорио «мама, мама», јер смо знали, знате знали смо да је у опасности.

НАТАША КАНДИЋ: Кад сте се вратили да ли је поред ње био исти полицајац као онај полицајац који је задржао, који је одвео? Кад сте се вратили да ли је исти полицајац био поред ње као онај полицајац који је одвео у шупу?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Ја мислим да јесте, али нисам заправо сигурна, али мислим да је био исти.

НАТАША КАНДИЋ: Колико је полицајаца било у дворишту кад сте се вратили?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Колико? Па прилично, не знам било их је свуда.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли си видела некога у некој плавој униформи?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Да, то је било напољу кад су нас извели на улицу ту је било плавих униформи.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли си у дворишту видела неког у плавој униформи?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Не, нисам бар колико се сећам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли ти разликујеш униформе, шта је плава, шта је зелена, шта је камуфлажна?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Знали смо да плаву униформу користи полиција, а камуфлажне очигледно је била за војску, за војнике.

НАТАША КАНДИЋ: Када и који полицајац пуца у твоју мајку? Да ли тај који је одвео у шупу, тај кога видиш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Описала је то.

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Мислим да јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је он пуцао у вас?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Не сећам се, тога се не сећам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећаш да ли је био неки полицајац са шлемом на глави?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Не сећам се тога.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли можеш да се сетиш да ли је то, да ли више њих пуца?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Не сећам се, сећам се како сам лежала на земљи.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли видиш негде једног или више полицајаца са тим марамама када се пуца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мараму око главе?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Сећам се само једног од њих, али то је једини кога се сећам да је имао мараму око главе.

НАТАША КАНДИЋ: Када си ти запазила, приметила тог полицајца са дугом косом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Описала је.

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Када смо први пут изашли из куће, када нам је речено да подигнемо руке горе, он је тамо стајао са осталима.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли ти знаш ко је Сељман Гаши?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Он је наш сусед.

НАТАША КАНДИЋ: Када се Сељман Гаши придружио вама, у ком тренутку и он је у групи са вама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се придружио, није ни рекла да се придружио? Није ни рекла да се придружио.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте малопре је рекла кад је описивала кафану тамо. Да ли се тај ваш сусед, да ли је у неком тренутку био са вама?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: То је било кад смо изведени на улицу, он је био тамо. Уведен је у једну од продавница. То је оно кад сам рекла да је тамо било пуцано.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је све uveden у ту чајницу поред Сељмана Гашија, да ли је још полиција, војска, да ли су још некога увели? Шта је било са Хамдијом Дурићи?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Хамдија је био одведен у продавницу и чули смо два пуцња. Да ли бих могла мало воде да добијем молим вас.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да су полицајци тражили од деце да избаце све из цепова, шта је било међу играчкама све?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Имали су нешто као шољице, а мој рођак је имао кликере пошто су деца имала обичај да се играју с њима.

НАТАША КАНДИЋ: Које дете је имало кликере?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Мој рођак, мој братанац колико се ја сећам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можеш да процениш колико је времена прошло од пуцања када долази неко да вам помогне?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Не могу, не знам, не могу да вам кажем колико је то дуго трајало. Ја сам заправо била у несвести, не знам шта се дешавало, лежала сам на земљи.

НАТАША КАНДИЋ: То је толико непристојно, ја не знам шта да вам кажем, ви сте једно непристојно створење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим вас да.

НАТАША КАНДИЋ: Ви сте једно непристојно створење. Рекла си нам да си три месеца била у болници. Како су се лекари понашали?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Па не могу да кажем. Сећам се у почетку, прво чега се сећам да сам у болници, знам да сам имала пуно цевчица у устима, знам да су ми уста била пуна цевчица и могла сам да видим, знате све оне справе тамо, онда се сећам како сам заспала, кад сам се пробудила била сам окружена и била је Лирија је била поред мене и Лирија је нешто говорила како је боли грло и сећам се да сам се поново пробудила и стално сам плакала јер сам стално говорила све су побили, све су побили, а они су нам говорили нису, нису, сигурна сам да су преживели, а ја сам стално плакала и говорила знам да су све побили, па сам тражила воде, то је било на почетку, а онда једног дана једноставно су престали

нисам добијала никакву храну, једноставно би ми оставили воду и хлеб поред мене и морали смо да покушамо да се истегнемо, да покушамо да дохватимо ту храну зато што је било то далеко остављено. Ја нисам, ни ја нисам могла да говорим и нисам могла да се покрећем и сећам се да је и Саранда била ту, у неком тренутку су покушали да изваде нешто из њене руке и сећам се како је вриснула. Могла бих тако да наставим данима, повремено нам је био потребан тоалет, а они би само дошли, не знам како се зове оне, она справа коју вам дају када вам је потребан тоалет само би вам то гурнули. Знам да смо понекад морали да изађемо у ходник и тако.

НАТАША КАНДИЋ: Када си видела свог оца? Да ли је твој тата дошао у болницу?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Мој стриц је био први кога смо видели, а не могу да се сећам после коликог времена је и мој тата дошао, али први кога смо видели после оног што се десило је био мој стриц Сафет.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли си знала да је Лирије одведена у болницу у Београд док си била ти у Приштини?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Јесам, да знали смо јер је госпођа која је била у мојој соби, она је такође била одведена у Београд као и Лирија она је говорила воде мог сина у Београд и да путује Лирија тако да знали смо да је реч о мојој сестри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли браниоци имају питања?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Понављамо се стално. Имамо питања која немају везе са смислим. Шта су деца имала од играчака, шта ми овде сад утврђујемо? Да ли утврђујемо оптужницу или шта? Шта се дешавало у болници? Да ли има можда нека пријава за несавесно лечење или било шта? Шта се са таквим питањима, шта је сврха таквих питања и шта се поентира с таквим питањима? Ја вас молим председнице већа, да било какве политичке инсинуације или било шта избацујете из ове суднице. Да ли ми можемо онда да питамо не знам ко је како организовао, ко је шта, па нећемо од ове суднице претварати неки политички или за промоцију не знам чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евидентираћемо.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Питања, 70% питања госпође Наташе Кандић немају везе с оптужницом и то се понавља и ви не реагујете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите седите. Молим вас да пуномоћници се не убацују у реч сада када ја морам нешто да кажем браниоцима, пре свега једна је ствар онога што пише у оптужници и онога што ми утврђујемо у овом поступку, чињенице које доказујемо и које можемо да докажемо или не, то ћемо видети на крају. Везано за то ми испитујемо и оштећене који су преживели такав један догађај и који су изашли са неким последицама и са неким губицима. Везано за исказ оштећених они ће моћи овде нама да испричају све шта су доживели да би они доживели неку сатисфакцију која се не односи само на то да један, двојица,

тројица или десеторица људи буду окривљени, односно осуђени, већ и на то да кажу оно чега се сећају. Ја претпостављам да девојчица од 11 година врло добро памти неку играчку и како је та играчка згажена и да је то у том њеном малом и кратком животу било јако важно, то нам је однело 5 минута, односно мало мање времена него оно што сам ја сада рекла. Значи, унећемо сад ову вашу примедбу и овај мој одговор. То нема везе с политиком него с једним можда онако људским понашањем. Тако бар ја мислим.

За овим бранилац окр. Медић Драгана ставља примедбу на начин на који пуномоћник оштећеног Наташа Кандић испитује како ову оштећену тако и јучерашњу сведокињу-оштећену и то због тога што јој поставља питања везана за третман у болници и везана за личне утиске и осећања приликом овог догађаја а не само за чињенице које се односе на кривични поступак и догађај који је описан у оптужници.

Председник већа УПОЗОРАВА браниоца како сматра да и оштећени имају право да приликом описивања догађаја износе и личне утиске и осећања посебно када су жртве а не само догађаје и чињенице које се односе на догађај описан у оптужници, те да то не односи тако много времена нити представља увођење политике у судницу.

Бранилац адв. Саша Петровић је хтео нешто да каже.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја сам ставио начелну примедбу, али имате и конкретне примедбе. Не можете сматрати дозвољеним питање да се пита оштећену да ли је видела плаве униформе па кад она каже не ја нисам, да каже, а је л' знате ви разлику између плавих, зелених и осталих униформи. Уместо прво да се питало ово, па се онда пита која је била плава итд. С друге стране, дементна ради ви сте јуче рекли да су деца имала толико и толико година и да ми данас овде приликом испитивања свих требамо да водимо бригу о томе да не питамо превише децу да их не би повредили, да их на неки начин не би враћали у њихове најтеже тренутке у њиховом животу. Ево ниједно питање нећу поставити. То сам и рекао и то је допринос одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Бранилац Перковић поново износи примедбу на начин на који се постављају питања, те да су исти сугестивна а што је све евидентирано путем употребе технике у суду.

Да ли још неко од бранилаца има питања или примедбу? Бранилац Саша Петровић?

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: (бранилац опт. Шолаје) – Ја бих поставио неколико питања овде оштећеној, бићу кратак. Ја сам разумео из њеног исказа да су они два пута пре него што су изашли на улицу постројавани, били претресани, па да нам само оштећена каже ако може да се сети тад и први и други пут кад су их претресали да ли је претресао исти човек или различити људи?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Нисам сигурна да ли су била двојица или један, али другачији су нас претресали изван куће и други када смо изашли у башту.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Да ли су само та два човека претресали или је још било или значи да ли је претресало више од двојице, ако може да се сети?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Ја бих рекла да је било више, рекла бих да их је било неколико.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Ништа судија, само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте описивали једнога који вас је претресао пред истражним судијом и то овако доста детаљно и начин на који је он држао пушку. У чему се то разликовало од осталих? Кажете да је он имао пушку преко руке, па је држао преко груди ослоњену на своју подлактицу, да је то нешто било карактеристично?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Да, па сви су имали своје оружје, али тај ко нас је тражио сећам се њега зато што нас је претресао он је држао своје оружје по странце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли браниоци остали имају питања?

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Ако може сведок да се сети само приликом тих претресања да ли је приметила неку расправу међу војницима да се неко не слаже са понашањем ових осталих који претресају, да стане у њихову заштиту пре извођења на улицу?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Не, колико се ја сећам не. Једини пут када су нешто говорили било је кад су нас извели напоље, онда је један од њих рекао води их унутра, води их унутра, али у башти не сећам се никог ко би покушао да заштити или да каже не не смеш то да радиш, тако нечег се не сећам.

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Ако може да се изјасни само какав је утисак она стекла приликом тог претресања, након тог претресања пре извођења на улицу, какву су намеру војници имали, да ли је она осетила како ће догађај да се заврши до краја пре него што су враћени у двориште, да ли је могла да закључи да ће до свега овога да дође?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Не знам шта су хтели, ми смо били само деца, не знам шта су мислили, ми смо били мали, ми нисмо имали никакво оружје или било шта слично тако да стварно не знам које су му биле намере.

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Да ли још има питања? Окривљени немају питања? Да ли ви још нешто имате да додате?

СВЕДОК-ОШТ. ЈЕХОНА БОГУЈЕВЦИ: Не, немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите трошкове за данашњи долазак, ваши трошкови биће плаћени након што доставите доказе о томе колико су износиле карте. Хвала вам, можете да идете.

Позваћемо сведокињу Лирију, Лирија Богујевци.

Можете да идете, до виђења.

Сведок-ошт. ЛИРИЈА БОГУЈЕВЦИ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Да ли неко мења колегу или се он враћа одмах? Враћа се одмах? Добро.

Пред судом је Лирија Богујевци.

Када сте рођени?

СВЕДОК-ОШТ. ЛИРИЈА БОГУЈЕВЦИ: 1990. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове ваш отац?

СВЕДОК-ОШТ. ЛИРИЈА БОГУЈЕВЦИ: Сељатин Богујевци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше занимање је? Да ли сте ученик?

СВЕДОК-ОШТ. ЛИРИЈА БОГУЈЕВЦИ: Студент.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?

СВЕДОК-ОШТ. ЛИРИЈА БОГУЈЕВЦИ: Манчестер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ћете у овом поступку говорити енглески језик?

СВЕДОК-ОШТ. ЛИРИЈА БОГУЈЕВЦИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Након што је упућена у право да се у поступку користи својим језиком, изјављује да ће исказ дати на енглеском језику па се даље испитивање обавља преко судских тумача Данице Краљевић и Мирославе Јанковић, па сведокиња упозорена, опоменута, након што је положила заклетву изјављује:

Ви сте данас позвани овде као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, дужни сте да нам кажете све што вам је познато и ништа не смете да прећутите. Можете да ускратите одговор на питања

која би вас или вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Позивам вас да положите заклетву тако што ћете понављати текст заклетве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питана говорити истину.

СВЕДОК-ОШТ. ЛИРИЈА БОГУЈЕВЦИ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питана говорити истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК-ОШТ. ЛИРИЈА БОГУЈЕВЦИ: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК-ОШТ. ЛИРИЈА БОГУЈЕВЦИ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас да нам кажете шта се све десило 28. марта 1999. године у Подујеву, где сте ви тада били, шта сте радили, шта сте доживели, да ли сте претрпели неке повреде и које? Пре свега да почнемо од тога, ви сте имали тада 9 година или још увек 8?

СВЕДОК-ОШТ. ЛИРИЈА БОГУЈЕВЦИ: У то време сам ја била у башти, погођена сам у врат, у леђа и у раме, одсечен ми је пола малог прста. Сећам се да је ту било много мушкараца тамо где је била моја породица. Не сећам се пуцњаве зато што сам се ја пре тога онесвестила. Сећам се како је моја мама одвучена па су је поново довели и после тога се не сећам ничега више јер сам се тада онесвестила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви давали исказ у неком ранијем поступку и да ли сте тамо препознали неко лице?

СВЕДОК-ОШТ. ЛИРИЈА БОГУЈЕВЦИ: Да ли бисте могли да поновите питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је већ учествовала у неком поступку поводом овог догађаја овде у Београду?

СВЕДОК-ОШТ. ЛИРИЈА БОГУЈЕВЦИ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тамо познала неког човека, неку особу која је том приликом била ту код ње у дворишту?

СВЕДОК-ОШТ. ЛИРИЈА БОГУЈЕВЦИ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је сада код истражног судије описивала тог човека и још неког лица, говорила о неком ко је имао ожиљак, кога се сећа од тих војника?

СВЕДОК-ОШТ. ЛИРИЈА БОГУЈЕВЦИ: Особа са ожиљком које се сећам имала је дугачку косу, није био превише висок, имао је такође доста тамну пут, сећам се једног млађег момка, али се не сећам његових црта лица, он нас је све проверавао. Сећам се високог момка са брадом и он је такође био добро грађен, мишићав и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је војника дошло код ње у кућу, какве су униформе имали и да ли се сећа изласка на улицу, изласка из дворишта или не?

СВЕДОК-ОШТ. ЛИРИЈА БОГУЈЕВЦИ: Сећам се кад смо изашли на улицу, не знам како смо тамо стигли, тога се не сећам, само знам да смо били на улици, да је

тамо било неколико војника, да су носили униформе а у дворишту не знам колико их је било, мислим да их је било поприлично и тако је мени изгледало и носили су униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећа боје тих униформи?

СВЕДОК-ОШТ. ЛИРИЈА БОГУЈЕВЦИ: Зелена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећа да ли је неко вршио претресање или не?

СВЕДОК-ОШТ. ЛИРИЈА БОГУЈЕВЦИ: Сећам се један млади војник нас је претресао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећа шта је било са њеном мајком?

СВЕДОК-ОШТ. ЛИРИЈА БОГУЈЕВЦИ: Оно чега се сећам је како је одвлаче и онда како су је поново унели и више се не сећам. Значи, одвели су је, одвукли су је, одвојили су је од нас, тога се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сада неке последице од ових повреда?

СВЕДОК-ОШТ. ЛИРИЈА БОГУЈЕВЦИ: Извините не разумем шта ме питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има последица од повреде које је тада задобила?

СВЕДОК-ОШТ. ЛИРИЈА БОГУЈЕВЦИ: Да, зато што је то заиста утицало на мој живот, имам, значи увек морам да објашњавам одакле ми ожиљци, ето то утиче на мој живот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго сте се лечили и где после овог догађаја? Ко вам је указао помоћ, да ли су то били исти ови људи у истим униформама или не?

СВЕДОК-ОШТ. ЛИРИЈА БОГУЈЕВЦИ: Нису били исти, не сећам се ко нам је помогао, нисам им видела лица, али знам да нису били исти и лечење је трајало бар 3 године, 8 месеци сам провела у болници у Београду и била сам сама. Прво сам била у Приштини 2 недеље па онда сам ишла у Београд, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви имате још нешто да додате?

СВЕДОК-ОШТ. ЛИРИЈА БОГУЈЕВЦИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сматрате да особе које су ово урадиле требају да буду осуђене, односно да ли се придружуете кривичном гоњењу и да ли имате захтев за накнаду штете?

СВЕДОК-ОШТ. ЛИРИЈА БОГУЈЕВЦИ: Да, одговорим на оба питања је да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли чланови већа имају питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само једно. Како се зове њена мајка и какве је боје њена коса?

СВЕДОК-ОШТ. ЛИРИЈА БОГУЈЕВЦИ: Она се звала Шефкате Богујевци и била је плаве косе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик тужиоца?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих само замолила Лирије да нам именом каже ко је осим њене мајке, ко је још страдао, односно ко је убијен?

СВЕДОК-ОШТ. ЛИРИЈА БОГУЈЕВЦИ: Моја бака Шехиде Богујевци, моја сестра Нора Богујевци, моја два рођака Шпент и Шпатим Богујевци, Саља Богујевци – жена мог стрица, стрина мог оца Матиза и њена снага Фезлија. Исто тако значи, пријатељи мог оца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Окривљени да ли имају питања? Не. Да вас питам, ви сте у Београду се лечили на ВМА, у Тиршовој?

СВЕДОК-ОШТ. ЛИРИЈА БОГУЈЕВЦИ: Дечија болница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви имате код себе било шта од медицинске документације?

СВЕДОК-ОШТ. ЛИРИЈА БОГУЈЕВЦИ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

КОНСТАТУЈЕ СЕ да пуномоћник адв. Драгољуб Тодоровић изјављује да се медицинска документација налази у парничном спису у предмету Провог општинског суда у Београду, код судије и да ће евентуално донети у копији и предати суду.

Да ли ви имате још нешто да додате?

За овим сведок, односно сведоку ће трошкови бити исплаћени накнадно након што достави доказе о висини трошкова и начин на који су плаћени.

Хвала вам можете да идете.

Позваћемо сада оштећеног Фатоса.

Хвала вам, до виђења.

Да ли можемо сада сви да се договоримо? Имајући у виду како смо јуче прошли ми и оштећени оставила, односно наложила двојици оштећених Сафету и Сељатину и јединици нашој да их задржи у хотелу и да их доведе онда када будемо то рекли, односно на неки посебан позив данас уколико стигнемо. Да ли се слажете да њих евентуално позовемо за 5 сати и да тада наставимо? Браниоци? Може. Неће моћи да стигну пре 5 због ситуације у граду, саобраћаја.

Сведок-ошт. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Узећемо прво ваше личне податке. Реците нам како се зовете, када сте рођени?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Зовем се Фатос Богујевци, рођен сам 16. јула 1986. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени, како се зове ваш отац и где је ваше пребивалиште сада?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Рођен сам у Подујеву, отац се зове Сељатин, мајка ми се звала Шефката.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме се ви сада бавите?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: И живим у Манчестеру у Енглеској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И чиме се бавите?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Редован сам студент на Салфорд универзитету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате право да се у поступку користите својим језиком. Реците ми ви ћете говорити на енглеском језику?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Говорићу енглески.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Фатос Богујевци, поучен о праву да се у поступку користи својим језиком, изјављује да ће исказ дати на енглеском језику, а затим упозорен, опоменут, након што је положио заклетву изјављује?

Ви сте данас овде позвани као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Морате да нам кажете све што вам је познато, ништа не смете да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би вас или вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Молим ва да сада положите заклетву тако што ћете понављати текст.

Заклињем се.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити истину.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Говорити истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам све чега се сећате везано за 28. март 1999. године, шта се тада догодило, да ли сте ви тада повређени, да ли сте некога

изгубили? Дакле, све чега се сећате као и лица којих се сећате а која сте јуче нека описивали?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Добро. Значи, 28. марта 1999. године ујутру, неке од чланова моје породице чули су да се нешто дешава испред куће у којој смо тада боравили, била је са нама и стрина мога оца и њена снаха. Значи, и они су били са нама. Чули смо да се нешто дешава испред куће ако се добро сећам моја бака је тада рекла да би тада било боље да одемо у кућу стрица мога оца која је била у дну нашег дворишта. Рекли су да је стало једно возило, значи војно возило испред куће и кад су то рекли покупили смо са собом сав пртљаг који смо већ имали спаковано, с обзиром на све што се у то време дешавало, имали смо запаковане ствари, понели смо све са собом што смо брже могли и упутили смо се ка дну дворишта да уђемо у кућу стрица мога оца. Та кућа је била много мања од наше а тамо је већ била породица Енвера Дурићија, који су побегли из једног села у близини Подујева. Ушли смо и ја мислим да нисмо се тамо дуго задржали и онда смо схватили да нисмо понели храну из куће, из наше куће, а онда је бака решила да оде по храну да се врати, а ми смо остали овамо. Били смо у соби и могли смо само да видимо предњи део дворишта. Могли смо да видимо кућу која је била напред, нашу кућу, али нисмо могли ништа да видимо, значи на лево рецимо, само имали смо поглед само напред и гледали смо кроз прозор и видели смо баку како носи у рукама храну и у том тренутку видели смо војнике у околини суседне куће и како се разбија прозор која је била мало удаљена још више у дубини од куће стрица мога оца. Сећам се да сам видео само врло кратко на брзину како се врхом пушке разбија прозор и онда смо се вратили, значи како сам видео да бака прилази кући склонили смо се са прозора и покушали смо некако да њој да јој дамо до знања да су свуда око војници. Међутим, она није разумела шта покушавамо да јој кажемо, хтели смо само да јој кажемо да су војници свуда око и да уђе кроз прозор, значи да буде лакше да уђе ту, а не на предња врата с обзиром да није схватила шта покушавамо да јој кажемо наставила је да иде ка улазним вратима. Ми смо се за то време одлучили да покупимо све ствари које смо имали са собом и да изађемо из куће. Кад смо изашли видели смо да има још више војника у суседном дворишту, сећам се да смо их видели на балкону и код прозора те куће у суседству. Чуо сам да има и тамо где је онај прозор поломљен, такође видео сам и тамо војнике. Чим смо напустили кућу упутили смо се ка нашој кући да бисмо прошли поред наше куће и изашли на улицу где смо мислили да ће бити још људи. У том тренутку смо већ схватили да су почели да изводе све из кућа тако да смо мислили да је најбоље да будемо сви на окупу, да је то најбоља опција, али чим смо кренули неко од присутних војника је рекао стоп. Не знам ко је то тачно од њих рекао, не сећам се, али смо стали. Значи, двојица су, ја мислим двојица су ушла у кућу, мислим да су тамо претраживали кућу па су се вратили, изашли су поново, кад су поново изашли рекли су нам да спустимо те торбе, да све оставимо на углу куће, тако смо урадили и упутили смо се ка војницима који су били у том

тренутку у углу дворишта и у дворишту суседне куће. Тад су нам опет рекли да станемо и онда је неко рекао неком другом војнику да би он требао да нас претражи, значи они су нас претресали, то је оно што сам јуче описао. Он је био млађи, најмлађи од свих присутних, у том тренутку је био јако мршав или витак, имао је кошчато лице, мало клемпаве уши, носио је исту врсту униформе као војници који су нама били, који су били близу нас и оно по чему га се још више сећам је начин на који је носио капу. Значи, само је била да тако кажем натакнута на врх главе, није била прописно стављена. Почео је да нас претреса, не сећам се колико нас, сећам се значи мог рођака који је у том тренутку имао 9 година да је њега претресао и када је почео да му претражује џепове видео је да има неке играчке у џепу и натерао га је да све извади из џепова те играчке, али с обзиром да је било страшно хладно, а и плашио се, како је вадио руке из џепова, значи неколико кликера с чиме смо се ми тада играли тада је пало доле и он му је рекао да их покупи и пали су у блату и пошто је било хладно, рекао сам, он се баш онако трудио да их покупи док су му се руке тресле. Стајао сам одмах поред њега и тада у том тренутку онај који нас је претресао њему је неко рекао ко је стајао такође близу ту да престане са претресом. Поред нас у близини је стајао још један кога сам јуче описао кога памтим зато што је био највећи, најкрупнији од свих, који је имао шлем на глави, било је ту и других које у том тренутку нисам могао да препознам. Када су престали да нас претресају, речено нам је уђемо у суседно двориште, ту је била ограда, али они су је већ оборили тако да смо ми онда туда прошли, па одатле опет у двориште суседне куће, где је постојао један узак пролаз који је водио из дворишта суседне куће на главну улицу. Туда смо прошли. Ако могу само да се вратим, сада сам се још нечега сетио. Кад смо ушли прво у суседно двориште један од војника из те јединице разбио је прозор на првом спрату куће и искочио кроз њега. То сам јуче такође описао како је он изгледао. Значи, био је мало нижи од ових других које сам описивао, нижег раста и колико се ја сећам ништа другог није разликовало од других нити издвајало од других, а носио је исту униформу као и други. Нисам му видео лице па не могу ништа да опишем какве су му биле црте лица, ако могу то само мало боље да кажем. Значи, видео сам му лице али недовољно јасно да би могао да га опишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете јуче код истражног судије да тај који је искочио није имао пушку?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Колико се ја сећам, зато што је већ прошло толико времена, не сећам се да је имао пушку на себи кад је искакао кроз прозор, можда је имао, можда и није, али колико се ја сећам гледано са оног места где сам био, ја нисам видео да има пушку, али што не значи, ја не знам да ли је стварно носио или није, с оног места где сам ја био ја нисам видео да је имао пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наставите молим вас.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Онда су нас извели на главну улицу, сви су били уплашени, нису знали шта се дешава и кад смо ушли у двориште нашег суседа, моју мајку је зауставио један од њих, а о томе сам јуче говорио, описивао сам тај догађај, пошто смо се постројили, онда је мајка у том тренутку била мало удаљена од мене, онда су је зауставили не знам зашто, а ми остали нама је речено да изађемо на улицу. Наставили смо да идемо, а могли смо да видимо и тамо и полицијску станицу да је била близу, да је било много људи на улици. Нисам видео ниједног Албанца кога бих препознао, или кога познајем, међутим, Сељман Гаши наш сусед је стајао на вратима ресторана испред на вратима, а с њим поред њега нисам сигуран, мислим да је био још један Албанац. На улици смо видели разне војнике како носе разне униформе, разбијали су излоге на улици, видели смо како узимају ствари, износе ствари из продавница и један кога се сећам мало боље је онај кога сам јуче описао који је имао мало дужу косу и везану позади у коњски реп. Били су ту разни војници који су седели поред пута или који су стајали, било их је још више кад су тамо близу полицијске станице. Било је и оних у цивилу који нису носили неку камуфлажну униформу. Тад смо се зауставили и стајали смо на сред улице, ја сам био у средини те групе, могао сам да видим и шта се дешава и иза и испред а не баш тако јасно. Видео сам како један виче претећим гласом оцу Енвера Дурићија и о њему сам јуче говорио. Он је био нижег раста него други, просечне тежине, панталоне тамне боје, полицијску јакну, која му је била отприлике мало изнад колена, видео сам како виче на њега, али не разумем тачно шта му је говорио, не могу да препознам шта је говорио. Сећам се како је ошамарио оца Енвера Дурићија и онда је нешто рекао а после не знам тачно један или двојица, не знам какву су врсту униформе носили, како су изгледали, али знам да су га издвојили и увели значи у ресторан испред чијих врата је стајао Сељман Гаши и њега су увели Сељмана Гашија и чули смо неколико пуцњева и видели смо како онда они излазе напоље. После тога натерали су нас да се вратимо натраг у башту, у то време смо видели исте људе исте оне које смо видели и унутар баште тамо кад је заустављена моја мајка. Одведени смо кроз врата у ходник и управо на углу куће, суседове куће видео сам своју мајку како је изводе из бараке која је била по страни од куће. У том часу ја сам стајао поред Фезрија Лугалију, а момак који је водио остале изгледао је као да је њихов старешина и питао је за камион који је био изван баште, нисам могао да видим да ли је паркиран на улици или је паркиран у оближњој башти, а могли смо да видимо само врх тог камиона. Она је била веома уплашена и није знала шта он говори, покушала је да му каже да она не говори српски а тај момак је потегао нож, не сећам се да ли с леве или с десне стране, ухватио га левом руком и викнуо на њу, нисам разумео шта. Вратио је нож за појас и ударио је руком по потиљку. У то време видео сам поново своју мајку како плаче, био је врат сав црвен, један од њих, онај момак који је одвојио од нас ју је зграбио за задњи део одела, оковратника и повукао је ка крају баште. Још увек је плакала и рекла је нешто на српском, а ми мислимо да је она рекла «па они су само

деца», јер знао сам у то време неке српске речи али прво сам био дете, разумео сам да она каже деца. Он ју је дограбио, пуцао јој у леђа и кад је пала на земљу, поново је пуцао у њу. У том часу смо сви почели да вриштимо, да плачемо, погледали смо ка небу, а следеће што смо видели био је још један члан те јединице који је дошао испред нас и који је на неки начин био присиљен да иде до краја куће до зида баште и истовремено до зида куће. Тамо смо били гурнути, а онда смо чули пуцњаве. Али, пошто сам ја у том тренутку био испред групе, био сам некако изгурнут испред групе, нисам тачно видео ко је опалио, ко је пуцао. Кад су почели да пуцају сви смо попадали један преко другог на земљу. Следеће је било да су застали за тренутак, добро не баш за тренутак него на кратко, па су онда поново почели да пуцају. Кад су престали још увек су неки људи покушавали да дишу. Фезрије је још била жива, тада сам чуо како она покушава да дише па су онда поново почели да пуцају. Ја сам само затворио и правио сам се мртав. Около је био неки чудан мирис, смрад бетонских зидова, свуда около је била крв и кад су по други пут престали да пуцају, још увек су ми очи биле затворене, али сам чуо нешто преко воки-токија, не могу да вам кажем шта су говорили или ко је шта говорио, али тада ми је звучало као да неко виче на њих због тог пуцања. Кад сам то чуо на воки-токиима неколико секунди изгледало је као да су изашли из баште па је минут или два владала тишина. После тога, не знам колико њих, а видео сам само двојицу како улазе, имали су другачије униформе од осталих, имали су униформе које смо ми у то време сматрали полицијским униформама и имали су докторске јакне преко тога. Одвукли су мог брата, погледао сам Фезрију али мислим да је у том тренутку већ била мртва јер није пуштала никакве звуке, није се ни покретала ни било шта. Мене су одвукли мало даље од групе, извукли из групе, мислим да су ми донели нешто воде да попијем, али нисам могао да видим јер је мирисала као да је чист алкохол и мени је од тога било мука. После тога су донели неку ћебад, па су ме ставили на једно ћебе и четворица њих су ме однели и ставили пред полицијску станицу. Кад сам напуштао башту видео сам неке мушкарце које сам већ раније био видео али се не сећам тачно који су то били, али сам их видео како пребацују ћебад преко других људи који су били стрељани. Испред полицијске станице било је паркирано неко војно возило, мене су ставили у њега, али сам могао да видим тачно шта се дешава испред мене, јер нису ме полозили, већ су ме посадили тако да седим у то возило. И ту сам био не знам рекао бих групно неких 10 минута. Сећам се како ми је пришао један од мушкараца, колико се сећам јер ја сам био у таквом шоку у то време тако да нисам био свестан шта се дешава око мене, али колико се сећам, али нисам сасвим сигуран, не бих могао сад сигурно да кажем да је био у истој онаквој униформи у каквој су били они у башти. Питао ме је само, рекао је нешто ја сам помислио да ме пита где сам повређен, па сам ја само показао на своју леву и на своју десну ногу. Он ме је потапшао по рамену и отишао даље. Из тог положаја у којем сам био видео сам још људи десно од себе на углу улице, ту је било паркирано нешто као један мањи камион, па су

износили робу из продавнице и то товарили у камион. На том месту већина је била у цивилној обичној униформи. Неки су ми изгледали познато као да их познајем из града, из места, али један од њих онај који ми је најпознатији је деловао је био онај о коме сам објашњавао јуче. Ја сам тада био мали, па не могу са сигурношћу да кажем али просто ми је његово лице деловало познато и чини ми се да сам га негде већ био видео пре тога. Можда је био полицајац у мом граду или нешто друго, не знам, али просто ми је деловао као неко чије сам лице пре тога већ био видео. Неколико минута касније дошли су други мушкарци у другачијим униформама од оне које су носили они у башти, положили су ме у возило, један од њих се укрцао са нама и када сам погледао горе видео сам да на врху, на крову возила такође неко лежи и препознао сам Јахону по џемперу, и то је возило кренуло ка Приштини, ми нисмо знали куда нас возе, али како смо наставили путем почео сам да осећам бол у левој нози, а мушкарац који је био у возилу са нама покушао је да ми да мало воде. У возилу сам видео метке и свашта и то је све тако лежало наоколо. Видео сам такође нешто медицинске опреме, медицинских ствари, тај момак је покушао да разговара са нама, али у то време он нам је деловао као да је ментално оболео због начина на који се кретао и због начина на који је говорио. После 15 до 20 минута, не бих знао, стигли смо до болнице, ту су нас извукли из возила, прошли смо кроз пријемно одељење и онда су ме оставили да стојим на поду пред пријемним одељењем. Нисам поново видео људе који су нас довели. Ту сам провео доста дуго, нико није дошао да ме види или да види шта се дешава. После тога послали су мене у операциону салу и на путу до операционе сале видео сам Лирију, која је седела на нечему онако као што су болнички кревете, никог није било поред ње, крв јој је текла из врата и одасвуда и она је вриштала и плакала и говорила је «страшно ми је хладно». Тада су ме послали у операциону салу, па су ми ренгеном снимили ноге, нису ми дали никакав анестетик или неко средство против болова, доктор је узео, како се то зове, медицинску пинцету или тако нешто и почео да вади метке из моје ноге. Али пошто је то страшно болело, ја сам вриштао, викао, па ме је ударио задњом страном шаке и рекао ми да престанем да цуцлам палац. После тога био сам не знам колико дуго, али када су извадили метке послат сам у собу која је била готово на врху зграде, на врху болнице. Ту сам видео Генца први пут, а он је питао шта се десило нашој мами. Морао сам да га слажем и да му кажем да је наша мајка добро, да нису у њу пуцали и да он то само замишља да је она једноставно отишла и да је у реду. Био сам у тој соби, у том одељењу није било никог другог неколико дана. Увече никога такође није било, нису нам донели никакву храну или било шта што бисмо појели, а неколико дана касније смо враћени у приземље болнице. Ја могу да наставим и да вам објашњавам шта се дешавало током тих дана када смо били тамо, али чини ми се да би то било предуго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих вас вратила на онај део када сте причали о томе да су војници имали различите униформе да нам кажете које боје све?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Рекао сам да су они који су нас одвели на улицу да су сви они носили разне униформе, не могу тачно да вам објасним шта су носили, неки су имали цивилне униформе, а неки су имали мешане, на пример војничку јакну али панталоне друге боје, сећам се да је неколико њих имало браон униформе, тамно браон, тамно смеђе, са браон опасачем али светлије смеђе боје које су носили по страни и затим ремен опет од врата па поново до опасача. Није их било тако много али сам видео и такве. Видео сам друге које смо у то време ми доживљавали као полицијске униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то боја?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Те су биле тамно плаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови који су ушли у ваше двориште у којим униформама су били, које боје?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Те су биле смеђе, камуфлажне. Не могу тачно да вам опишем камуфлажно одело, кад бих видео онда бих можда могао да препознам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када описујете да вас је неко претресао а затим га је неко прекинуо у томе и рекао да престане, да ли сте ви то доживели као заштиту?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми колико је војника било ту код оних који су одвојили вашу мајку и одвели у тај објекат?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Само један, један ју је зауставио, али док смо напуштали башту други су стајали около.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Описујете овога војника код истражног судије који је, кажете, излази са вашом мајком из једне шупе, затим пуца у њу, највиши у групи, имао је исто оружје, сећам се његовог чистог лица, обријаног. Да ли је он када то описујете, да ли се сећате какве је он пути, да ли је он тамнопут или светле пути, каква је његова коса? Питам вас због исказа једног сведока који такође описује тог човека?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Па јуче сам већ објаснио да у том тренутку ја заправо нисам гледао у њега, гледао сам у мајку, али колико се сећам опис који сам јуче дао јесте онако како ја мислим да је он изгледао, ја мислим да сам управу али ја заправо нисам гледао у њега, колико се сећам био је прилично висок и имао је тамну косу, кратку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми када се налазите у групи и када пуцају у вас, на ком сте месту у тој групи, да ли сте у средини, ближе онима који пуцају? Да ли сте им окренути лицем или не?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Док смо корачали према месту где су пуцали у нас, ја сам био рецимо не баш испред групе, рекао бих да су биле три особе испред мене. Колико се ја сећам ту су били Генс, Лирије, Фезрије и мислим да је Саранда била иза мене, ја сам био десно, с десне стране група па сам био уз зид с десне стране. Нисам био окренут према момцима или момку који је пуцао,

али тај момак је звучао као да је дошао с лева из оног правца, из смера где је моја мајка била убијена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико њих мислите да је пуцало – један или више?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Прво сам чуо само једног, али то је био такав шок и толико сам био напет да је можда било и других који су такође отворили ватру, али ја не могу са сигурношћу да кажем из онога што смо видели. Трагови метака на десној страни зида и на зиду који је био рецимо испред нас, значи могуће да је било људи иза нас који су такође пуцали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ви нисте те људе видели?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Не, нисам их видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам у ово двориште где се све ово одвијало или баште или како то већ ви зовете, јесте ли ви већ ту били раније?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Не нисам био у тој башти пре догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај када описујете објекат у који је уведена ваша мајка и испред кога је лишена живота, односно убијена, да ли можете да нам кажете гледано од ових улазних врата са улице у ту башту, где се налази – право, лево или десно?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Да покушам да вам објасним. Капија ка улици, као што сам већ рекао, ту је један пролаз од капије ходника, од капије ка башти, ту где је овај момак ошамарио Фезријета, значи та зграда, за шупа је била с леве стране у башти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ваша мајка?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Па моја мајка је била ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то неки приземни, помоћни објекат, шупа?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Па просто је изгледало као шупа, не знам како друкчије да вам опишем. Није то била зграда, то је просто била онако направљено унутра нека шупа, тако нешто, не знам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад описујете овај пролаз између дворишта, односно баште, да ли ту између има неких ограда, или тараба или да ли постоји нека жичана ограда?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Ходник који је водио од баште у којој су пуцали на нас и главне улице, тамо где су на нас пуцали испред нас је био зид доста висок, са друге стране је такође био зид, али други зид је одвајао ту башту од баште из које смо доведени. Мислим да је то била нека ограда, да ли је била жичана ограда или каква, не сећам се тачно, али се сећам да смо морали да нешто прекорачимо да бисмо дошли у ту башту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо овде у овом поступку, саслушали смо једног сведока који догађај са вашом мајком описује тако да је претходно тај војник који је одвео узео њу за косу и ударио је неколико пута њеном главом о зид, а да је тек иза тога убио. Да ли сте ви тако нешто видели и да ли је уопште могуће да се тако нешто деси а да ви то не видите?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Као што сам већ рекао, мене је шокирало оно што се десило Фезрији која је била одмах поред мене, а то је било у тренутку када сам угледао мајку тако да сам већ био уплашен кад сам видео момка који је потегао нож, тако да је ово могло да се догоди док је овај момак извлачио нож и онда ја то нисам могао да видим. Кад се догодило то са ножем, ја сам погледао и видео мајку и видео оно што сам вам већ објаснио, тако да је то могло да се деси јер ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми где сте све повређени, колико сте то имали пројектила који се, кажете, вађени у болници?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Имао сам три метка у левој ноzi, нисам сасвим сигуран јер са леве стране има два јасна ожиљка, један је дужи тако да су можда ту била два метка у тој ноzi, али нисам сасвим сигуран, али три ожиљка на мојој левој ноzi и два метка су ми била у десној ноzi.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам. Реците ми да ли се ви придужујете?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Само да објасним још. Ја сам стајао уз зид, а први пуцњеви су ми дошли с леве стране и никако, значи пуцањ с лева никако није могао да ме погоди у десну ногу осим ако се он померио или ако је то пуцао неко други који је пуцао иза нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, таман сте ме подсетили да вас питам и за ово препознавање. Ви сте јуче описивали препознавање и препознавање у овом другом поступку, кажете «ја се сећам и човека кога сам препознао као Сашу Цвјетана». Да ли се сећате тог човека то је било на претходном суђењу?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Сећам се да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у чему кажете да сте можда направили неку грешку у препознавању?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Не, не рекао да сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте рекли?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Не, рекао сам да сам погрешно, не ја сам погрешно био разумео питање које ми је било постављено па сам погрешно почео да одговарам на то питање, грешка је била у том неспоразуму, јер како ми је постављено питање нисам га схватио, мислио сам да ме пита нешто друго, јер сам ја описивао човека са шлемом и кад ме је питао мислио сам да ме пита да ли сам сведочио против тог момка и онда сам ја рекао не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви сте иначе јуче описали тог момка са шлемом, а сада ми реците да ли се ви придужујете кривичном гоњењу? То значи, да ли сматрате да они који су ово урадили требају да буду осуђени и да ли постављате захтев за накнаду штете?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам. Да ли неко има питања? Не. Пуномоћник?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли између ове куће где су они били у дворишту, тог дворишта и ове помоћне просторије, ове како он каже шупе, да ли има нека стаза израђена било травом, било шљунком?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Можда, не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли поред ове шупе у тој близини, у том ширем кругу тог дворишта, да ли постоји још нека помоћна просторија, нека просторија која није шупа, али је слична шупи, као кокошињац, свињац?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Колико се ја сећам, колико се сећам било је нешто не знам шта је то било, али изгледало је дао нека латрина, с десне стране у дубини баште далеко од нас.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта је то латрина?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Пољски тоалет, то је преводиочева напомена.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, пошто ја нисам толико образован. Интересује ме иза те латрине, да ли има бетонски зид, иза ње?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Да, та грађевина је била уз тај зид, била је припојена зиду.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Фатосе, поменуо се да је тај који је претресао у једном тренутку стао зато што му је други полицајац рекао да стане?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли ти видиш ту двојицу касније? Да ли видиш касније где се налази тај који вас је претресао?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Видео сам да је ту кад смо се вратили у башту.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећаш како је изгледао овај који је рекао овоме да стане са претресом?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Не сећам се стварно. Сећам се онога са шлемом да је и он стајао поред њега али не сећам се.

НАТАША КАНДИЋ: На првом суђењу си нам описивао како се једном пуцало се, па онда је била кратка пауза, па се поново пуцало и онда као да си чуо неку поруку из, као да долази из радио станице, моторола. Да ли је био то твој утисак или си ти чуо да неко има ту моторолу?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Не, сигуран сам да се нешто говори преко мотороле, али у том тренутку су се појавили и други као из неке друге јединице, не могу да кажем, само сам чуо да се нешто говори преко мотороле. Могли су то бити они други, то нису били они исти који су били на почетку.

НАТАША КАНДИЋ: Али си ти чуо да је неко наредио да се стане са пуцњавом, је л' тако?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Мени није било јасно када си рекао када су вас возили према Приштини да је ту био неко ко је био ментално, имао менталних проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је то сад важно?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас како није важно да знамо ко је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је возио?

НАТАША КАНДИЋ: Можемо да идентификујемо ко је то. Да ли је он био са вама у возилу та особа?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Да, јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је био у униформи?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Да, али тамно плаве боје.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је носио капу?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Да, носио је шлем.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли си у тој ситуацији могао да приметиш нешто специфично на њему?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Могу само да кажем да је био крупан, и ништа друго.

НАТАША КАНДИЋ: А који је његов задатак био ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како он може знати који је његов задатак.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је нешто радио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рађен дечко од 13 година, који је задатак неког који је ту возио.

НАТАША КАНДИЋ: Нешто није у реду судија, он примећује то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајдемо да питамо онда оно што је, мало да се фокусирамо на ово.

НАТАША КАНДИЋ: Ја мислим да отприлике могу да идентификујем то, битно је да знамо откуд баш он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто баш он ту у колима. Добро, ајде да ту отприлике нађемо само оно што је најважније и да завршавамо с овим сведоком.

НАТАША КАНДИЋ: Шта ради та особа у том возилу?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Он је прво и сео и није могао да буде миран ни секунда, стално се врпољио, значи мало ме је прво уплашио с обзиром на начин како се стално освртао око себе, изгледао ми је мало параноично. Све време је држао пушку у руци и мени је изгледало да баш и као што се стално врпољио чврсто је држао ту пушку, ето тако због тога.

НАТАША КАНДИЋ: Поменуо си да једног полицајца са шлемом. Да ли је то једини полицајац са шлемом кога си видео тад?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли си на претходном суђењу приликом препознавања ти препознао некога са шлемом?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Препознао сам онога што је био у дворишту и који је носио различиту униформу од осталих.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећаш ко је то био?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Не знам како се зове, али кад су ми показали фотографије он ми је изгледао исто као онај што је носио шлем.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можемо касније да му покажемо фотографију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте препознавали са фотографија?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Да, а било је и других слика, али оног чега се највише сећам пошто су ми показали неке друге слике, али сећам се да сам тачно показао, одабрао онога који је носио шлем, можда је било и других које сам могао да препознам, али не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега сте несумњиво препознали као особу која је носила шлем или сте рекли да личи итд? Је л' сте несумњиво познали или сте рекли да овај личи на неког или како је то било?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Било је јако давно, тако да не знам тачно како сам то рекао али оно чега се ја сећам кад су ми показали фотографије, рекао сам овај ми изгледа као онај што је носио шлем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познато. Још питања?

НАТАША КАНДИЋ: И последње питање, рекао си, ту си стао само једном реченицом. За то време док си био у болници и једном реченицом рекао си нам да сте неколико дана били гладни, како је било касније у тој болници?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Било је мало боље, дали су нам млеко, значи само мало, па смо морали да додајемо воду, па онда два парчета хлеба ујутру а по подне би нам нешто дали, а понекад не, а и оно што су нам давали да једемо изгледало ми као да су то остаци хране од других људи. Мислим да има још нешто што мислим да треба да кажем овде да би било важно. Дошли су новинари са сниматељима, са фотоапаратима и једног се сећам, рекли су да је био Рус, а други је био Француз, рекли су нам доктори да ће нас они интервјуисати и да кажемо да нам је НАТО бомба пала у двориште и тако смо били рањени.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања, али мислим да би било добро да му покажемо фотографију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо да евидентирамо као предлог. Да ли браниоци имају питања? Не. Окривљени? Не.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Противимо се показивању фотографија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одлучићемо, сада то тужилац није предложио. Да ли ви имате још нешто да додате?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Тренутно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала. Након што доставите податке о трошковима, исти ће вам бити плаћени. Хвала вам можете да идете.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТОС БОГУЈЕВЦИ: Хвала и вама и срећам вам Божић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас да се сви договоримо, односно немам информацију да ли је стигао или не, да ли су стигла још ова два сведока, да ли се слажете да сада направимо паузу и да ли је могуће да окривљени Медић Драган сада у овој паузи а раније него што је то иначе за њега предвиђено, да ли је то уопште медицински пожељно или не да се прими? Не може, значи мора у 6 сати. Добро, да видимо мораћемо сада да направимо мало паузу па онда да то. У колико ви примате инсулин? У 6? И колико вам је онда неопходно још времена – 10, 15 минута, је л' тако? Да ли можемо онда да направимо паузу? Онда само да констатујемо да су стигли ови остали сведоци, односно оштећени па да направимо паузу до неких 6, ако хоћете сад, ако не да наставимо до 15 до 6. Шта кажете? Ајте онда сада да наставимо са једним оштећеним када већ морамо у 10 до 6 да правимо паузу. Добро, сада ћемо да видимо колико режији треба, да ли може одмах да пребаци на албански превод или свеједно морамо да правимо паузу. Молим вас да преводиоци за енглески језик да не напуштају суд пошто ће можда требати превод за оштећене уколико они остану у заседању и наставе да прате претрес. Наставићемо онда до 15 до 6 да не бисмо губили време, нека они промене канале.

Да ли преводиоци могу овде да сачекају до паузе коју будемо одредили, преводиоцу за енглески?

ПРЕВОДИЛАЦ: Може ако неко само стави слушалице да му одговоримо, не знам да ли нас чујете, где да сачекамо, у судници или испред?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може ту испред суднице.

ПРЕВОДИЛАЦ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно ту с овим оштећеним уколико су у публици и ако им требате?

Ја вас молим да седнете уколико ме разумете?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас да се ми нешто договоримо технички. Ја морам да обавестим странке да не бисмо губили време и да то све не бисмо радили сутра. Дакле, имајући у виду да је тужилац предложио да се исказ Горана Стопарића прочита, да се браниоци с тим нису сагласили. Ми смо се обратили Хашком трибуналу и добили информацију да он жели да сведочи у овом поступку уз неке даље, неке додатне још примедбе које су нам они навели, нека додатна упутства за шта ми опет морамо њима да се обратимо и да се с њима евентуално договоримо да ли ћемо и када то да радимо и на који начин ћемо то да обавимо, да ли ћемо моћи или нећемо моћи. То је везано за то тако да вас ја с тим у вези обавештам. Даље, кад будем разговарала пошто су из Хашког трибунала рекли да се обратимо

телефонским путем и тако разговарамо с њима усмено, то ћемо све да завршимо после нове године. Везано за наше термине и за довршетак саслушавања сведока П1, ми имамо неке термине у јануару 21, биће сутра него сада да не губимо време имамо термине 21, 22, 23. јануар. Имате колегиницу из канцеларије која вас мења. Имате колегиницу која вас мења. Ви сте тражили да и он буде обавештен о седници већа другостепеног суда. Ја вас питам да ли сте ви или он по жалби тражио да буде обавештен. Ајде, ја вас овако обавештавам, ја вас обавештавам да ја имам ову судницу, да ли можемо да наставимо сведока П1 – 21, 22. и 23. јануара и то је то, затим немам за фебруар месец, односно ово веће нема за фебруар и у јануару имамо још четворку за 26. и 27. јануар. Да ли је нама три дана за сведока П1 довољно или не? За та три дана да буде само он овде у овој судници. Шта кажу браниоци, шта кажу окривљени да ли ћемо моћи? Рекла сам и 26, 27, али не ово судницу него другу судницу, значи тамо нећемо моћи сведока П1. Не знам ја ша кажу окривљени и шта каже одбрана, да је довољно и превише. Окривљени и одбрана је остала.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Мени одговара више 26. и 27. судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 26. и 27. ми немамо судницу. Ми тада немамо судницу, имамо четворку. Значи, да ли је довољно три дана за сведока П1? Да ли ћемо моћи онда тада да позовемо и евентуално неке друге сведоке како из оптужнице тако и оне на који су се окривљени позивали у својој одбрани према транскриптима? Моћићемо за те дане, за јануар? Добро, а ваш предлог опет није евидентиран па не знам како други, а ја као да га нисам чула јер ја све слушам према транскриптима.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сматрам да, до сад је увек то било, пет година колико ја у овим судовима радим да суд саопшти термине. Иначе, договори око термина са адвокатима не успевају никад, нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, с овим адвокатима колико ја видим ми се лепо договарамо, а ја се договарам због тога што ме интересује ова судница и време које је окривљенима и браниоцима неопходно за испитивање овога сведока. Иначе, не могу ни другим колегама да заузимам судницу да саопштавам и да онда судница стоји празна а да неко други не може да ради. Те све ваше примедбе уколико имате евидентирамо ћемо уколико будете укључили микрофон, без тога наравно ништа. Сада ћемо да наставимо са испитивањем сведока.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: За ова три дана ја мислим да је у реду, него можда можемо још неког сведока, чак мислим да је и превише али кад имате већ тај термин од 3 дана да онда можда или на стенд бају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Уколико је вама то довољно, тако ћемо то и да решимо. Хвала вам. Сада можемо да наставимо са испитивањем сведока.

Пред судом је Богујевци Сафет.

Да ли можете да нам кажете ваше личне податке?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми име вашег оца?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Ук Богујевци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени и где?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: 07.06.1960. године у Ладовце село, општина Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ваше занимање?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Електротехничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сада живите?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Сада живим у Енглеској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви имате право да се у овом поступку користите својим језиком. Реците ми којим ћете се језиком користити? Ви ћете говорити на албанском?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: На албанском језику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде позвани као сведок. Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што вам је познато и ништа не смете да прећутите, можете да ускратите одговор на питање које би вас или вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Ја вас позивам сада да положите заклетву тако што ћете понављати текст заклетве за мном. Заклињем се.

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити истину.

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Говорити истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од оног што ми је познато.

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: И да ништа од оног што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сада да унесемо.

Након што је поучен о праву да се у поступку користи својим језиком изјављује да ће исказ дати на албанском језику, па се даље испитивање сведока обавља преко преводилаца – тумача који су присутни и то Радоман Еде и.

Ја морам да вас питам за име другог?

ПРЕВОДИЛАЦ: Ферид Телићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Те Ферид Телићи.

Да ли је потребно да преводиоци овде долазе? Не. Добро.

Па упозорен, опоменут, након што је положио заклетву, изјављује:

Изволите.

За овим окривљени Ђукић Жељко, а пре него што је оштећени почео са давањем исказа изјављује:

За овим бранилац окр. Медић Драгана – адв. Перковић напушта главни претрес с тим што ће га у даљем току мењати бранилац адв. Ђуро Драгић, с чим је сагласан и окр. Медић Драган.

Ми водимо поступак поводом догађаја од 28. марта 1999. године против овде окривљених Ђукић Жељка, Боројевић Драгана, Медић Драгана и Шолаја Миодрага. Да ли су та лица вама позната?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Нисам био у току догађаја, не могу да кажем да их познам, знам да су учесници у трагедији моје породице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми кога сте ви изгубили у овом догађају, шта се догодило од онога што вам је познато и где сте ви били у то време?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: У овом догађају изгубио сам жену и двоје синова, мајку, снају, унуку, тетку, односно стрину са снајом и у том тренутку када се догађај догодио ја сам био у супротној страни моје куће на делу мог комшије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте отишли тамо и због чега нисте били са породицом, шта се дешавало?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Ноћ раније дошли су ови, ушли су, не могу да кажем ко да ли су били парамилитарци, војска или полиција, само су дошли на врата наше куће, лупали на врата и ми смо мушкарци једну ноћ раније отишли и на инсистирање деце и жене да кажу идите ви ако неко долази нико нас неће дирати, да вас не убијају и ја сам излазио у том делу комшија, ишао сам од куће до куће нешто даље, не до суседне, преко комшијиних кућа и ја сам те вечери тамо преноћио а мој брат нешто касније, не знам колико сати касније, ватио се са братом од стрица и двојцом комшије јер смо се договорили са братом да један буде тамо, један овамо и ако се нешто дешава да не настрадамо обојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви напустили град уопште или не Подујево?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте негде уопште чули?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: То је било 27. ово што сам рекао, значи то је било једно вече пре тога, трагедија је била једно вече пре тога трагедија је била 28-ог у 10 или 11 не знам баш тачно у то време негде, а ово се односи на 27. то што сам ја одлазио из моје куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ви се нисте враћали, нисте били ту 28-ог?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: У том делу комшија сам, преко пута моје куће сам био и изјутра 28-ог и брат је излазио такође у том делу где сам ја био, а жене и деца су остали код куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин сте ви сазнали шта се десило?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Тог јутра када је брат напустио кућу ја сам питао где је породица, рекао је сигурно ће доћи јер је он рано изјутра, не када се то догодило та трагедија и ја сам од 5 сати изјутра увек сам преко зида комшија гледао да ли неко излази из врата да долази до нас и не знам можда 20 минута, пола сат било је пуно, пуно полицајаца, војске свих врста који су били укључени у рату на Косову, било је много људи и није било шанси изаћи и продирати до моје куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се десило са вашом породицом? Како сте то сазнали и када?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Ми смо тек после 25 дана сазнали о нашој породици. До 28. марта навече ми смо чекали јер је стрина са својом децом изашла, питали смо где је наша фамилија, она је рекла да не зна, остали задржали су још ту они су изашли, они су наставили својим путем, ја сам са братом до вечери до 28-ог чекао и нисмо ништа сазнали, мислили смо да су одлазили као сви остали који су извели на улице и усмерили према Приштини и свих других села. Око 11 сати нисам тачно сигуран или 12 и брат је из тог дела од комшије одлазио, ту нас је било отприлике 20-30.000 људи, била је велика ливада и окупио се народ који је побегао и ја сам био до 4 изјутра од 29. марта ту и ја сам након тога наставио, јер нас је полиција протерала, отворила један коридор и ми смо ишли кроз села Подујева, Аловце, Шајковце, Батлава, Дуз до села Колиће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: За сво то време у Баловцу смо се задржали два дана са пута Подујева – Мердаре, пуцали су нас прагама и ми смо били приморани да напуштамо и те куће и наставили смо пут према Шајковцу и у Шајковцу смо једну ноћ преноћили, сутрадан и отуда су нас удаљавали јер им је база била код водовода у Шајковце, било је ту већег броја трупа смештених па су наставили пут према Батлави. На Батлави су ми били ујаци по мајци и тамо смо преноћили две ноћи и отуда и ту су улазили и протерали нас и ми смо наставили пут до Колиће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте добили обавештење било какво о својој деци која су настрадала, ћерке која је преживела?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Након 25 дана, задржали смо се више, значи недеље, не знам тачно датум, у Колиће смо били, један грађанин, мештанин Подујева имао је свог сина у болници, он је био пре рата, пре офанзиве свог сина било је од слепог црева оболео и он је пешке од Колића отишао у болницу у Приштину, повео је свог сина и на срећу да ми сазнамо о нашој породици тај момак, син од овог из Колића био је у истој соби са Сарандом и оне су написале једно писмо и рекле су ево ако су нам очеви негде живи дајте ово писамце и нека нас они траже и након тога када смо добили то писмо негде у 9, 10 сати навече ја сам сутра изјутра са Енвером Дурићем отишао у Приштину, тако да и он је изгубио породицу. У Приштини смо се сместили по кућама јер и у Приштини у Коловици куће су биле празне, није било сигурно, није се знало где улазимо и где ћемо боравити јер у једној кући већ су убили четворицу где смо се ми сместили и сутрадан на основу пуцњаве сутра изјутра када сам се вратио из болнице видео сам ту четворицу људи убијене и сутра изјутра сам отишао с једним старцем, рекао је да иде за пензију и питао сам га да ли могу с тобом јер сам се плашио, плашио сам се јер је било кретање војске и полиције, ишао сам са тим старцем до раскрснице, не знам како да кажем, усред Приштине он је наставио центром, ја сам ишао с леве стране, продужио до болнице, срео сам се са Сарандом и Јехоном. У болници када сам отишао тражио сам их, у болници је било у пријемном одељењу у оној књизи само име Саранде и ја нисам ништа друго могао да кажем него сам рекао да су повређене од НАТО бомбардовања, рањене су и дошао је један човек и одвео ме до собе, заправо не у соби него у ходнику док није дошао доктор, не сећам се у овом тренутку имена, био је директор тог одељења где су смештене Саранда и Јехона и он ми је све објаснио. Не знам, мој брат можда зна, можда се сећа имена доктора, он ме срео, питао ме јеси ли ти отац Сарандин, ја сам рекао ја сам отац Саранде и он ми је све појашњавао и изразио ми је саучешће, рекао ми је да су ова деца жива и нису од НАТО-а настрадала него од метака и када сам ушао у собу нормално био је мој најтежи тренутак, биле су и Саранда и она у ужасном стању и тек сам тада знао и сазнао шта се догодило мојој фамилији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су Шпетим и Шпенд имали тада година?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Шпетим је имао 9 година а Шпенд 12 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ваша супруга?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: 39.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да је тада настрадала и ваша мајка?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је она била стара?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: 67 година је била стара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези ове ваше фамилије, ваше тетке и њене снаје, оне су исто биле ту у кући?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Да, тетка је живела у селу Суркиш али због безбедности у граду дошла је са снајом њеном и сместили су се биле код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам још како се оне зову?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Нефисе Лугалију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ваша тетка?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: И снаја Фезрије Лугалију, Блакћори Лугалију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви сте затим напустили Косово и отишли у Енглеску када са својом ћерком?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: 1999. године, то је било након уласка КФОР-а на Косово, они су нас одвели, значи лекари из Енглеске јер су девојке од тог тренутка када су брат је ступио у контакт јер је цело време био у Приштини, ја сам био у околини Подујева и не знам много што шта за то време појаснити пре уласка КФОР-а, дакле у том периоду јер нисам био у Приштини а брат је био и ја сам се са децом од првог момента, био сам од када сам ја једном био дакле први пут у болници, дан пре уласка КФОР-а био сам и ја и срео сам се са децом и братом тог дана када је КФОР улазио у Приштину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате нека сазнања везано за то како су они настрадали и шта је све било 28. марта и од кога потичу та ваша сазнања?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Од моје ћерке, од Саранде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' вам она испричала шта се догодило?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Мање више, више разговарала са братом, увек је имала емоција кад је разговарала са мном а више са братом је о томе разговарала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да вас још питам да ли се ви придружујете кривичном гоњењу, односно да ли сматрате да они који су то урадили требају да буду осуђени, да ли имате захтев за накнаду штете, односно да ли постављате имовинско-правни захтев?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Свакако, разумео сам вас. Они свакако морају бити кажњени, али без обзира коју ће казну добити они су угасили много живота и није важно колико и коју ће казну добити али по мом мишљењу ми смо људи и не знам како су те злочине могли учинити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу ја схватам да и накнада штете о којој ћете ви да размислите, не може да вам надокнади губитак жене и двојице синова, тако да ћете то евентуално остваривати у неком другом поступку. Да ли неко има нешто да пита оштећеног?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Свакако и милионе да ми дају то је безначајно, ништа од новца, људски се живот никада не враћа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако смо вас и схватили. Да ли чланови већа имају питања? Не. Тужилац?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Нема питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите? Ја сада морам да вас питам да ли је то нешто краће или нешто дуже због тога што је 20 до 6?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Само бих још нешто да кажем судији ако се може? Да ли ме чује судија? Замолио би судију да још нешто овде исприча, судији и свима овде да то чују и оптужени да и они то слушају и ако неко од њих има децу да виде како то доживљавају јер ја када сам ископавао моју породицу јер су их они сахранили, убили па их сахранили, морам свакако да кажем, тешко ми је то да кажем, али морам свакако то да износим јер мањег сина, значи млађег Шпетима, ја сам својом руком покупио кости од лобање и ставио у џак, дакле, био је без главе, откинуте главе, одсечене главе. Само сам хтео да чују, да слушају и они који су то урадили, немам ништа друго да додам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам.

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Хвала и вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сваком случају. Да видимо да ли има питања, ја вас нисам питала за тела па ћете то испричати након паузе?

НАТАША КАНДИЋ: Ја сам само хтела да питам када су сазнали да се нешто догодило и када је он видео Саранду и другу децу, да ли су он и Сељатин покушавали да оду у Подујево и да виде, да нађу тела, да нађу неке, да сазнају више о томе шта се догодило?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Сељатин од 29. марта па до оног дана када сам ја био у болници они су нон стоп са Енвером претрагали, они су километре и километре прешали а ја нисам био, разлог је био то што сам био душевно лоше и нису ми ноге прорадиле, док је Сељатин цело време био у покрету 25 дана од јутра до вечери је трагао по сваком селу, питао је сваког човека, инсистирао је да одлази у Подујево јер није било шанси јер је било попуњено војском и полицијом, све градске куће у Подујеву.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, онда питаћемо Сељатина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још питања?

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци, окривљени? Кажите ми када сте позвани да преузмете тела и како је вршена идентификација?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Након што су дошли ови из КФОР-а ми смо знали одмах и без уласка КФОР-а инсистирали смо да одлазимо на лице места, Енвер је једном био и видео је име свога оца и мислили смо да су сви ту. Уласком КФОР-а, значи они су ту зону сачували јер је неко хтео, значи било је још неких лица ту смештених, хтели су да ископавају, ми смо се томе успротивили, нисмо хтели то дозволити без присуства надлежних људи за идентификацију жртава, значи ових из Хага и онда је одређен датум, ја не знам тачно да ли је било недељу дана или десетак дана након уласка КФОР-а смо ископавали и вршили идентификацију посмртних остатака лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам. Да ли имате још нешто да додате? Да ли неко има још нешто да пита сведока? Кажите ми да ли ви тражите трошкове, односно ваше трошкове смо ми донекле подмирили. Да ли има других трошкова везано за ваш долазак овде? Ви сте дошли из Енглске, је л' тако, онда ћемо добити трошкове писменим путем.

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам. Ако немате ништа више да додате можете да идете. До виђења. Имате ли још нешто да кажете или не?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Не, захваљујем вам се што се одржава ово суђење, дај Бог да буде правилно суђење и да се суде не само овима него свима који су починили злочине. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам, можете да идете.

За овим суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза, ради одмора до 18:15 часова.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се претрес настави након одмора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сведок Сафет Богујевци није напустио зграду суда да га позовемо још и да му предочимо скице. Позвали смо вас поново да вам предочимо неке скице које се налазе у списима предмета.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се настави са испитивањем сведока Сафета Богујевци и да се сведоку предоче скице које се налазе у списима предмета.

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо две скице које су сачињене приликом вршења увиђаја. Да ли има потребе да се стављају на документ камеру странке? Не.

Па се за овим сведоку предају скице из списка предмета и то она која има шест ставки и она која има седамнаест ставки.

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Само један проблем. Оставио је наочаре и не види баш најбоље без наочара, а наочаре су му у сакоу. Нисам понео, имам у сакоу вани у соби за сведоке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево донећемо вам. Можете ви сами да одете или може неко да вам донесе цео сако?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Донесите сако сведоку.

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Сада је већ добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Шта треба да кажем, јер не разумем у овом случају шта треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Треба да нам кажете да ли је та улица изгледала тако, да ли су објекти били тако постављени, да ли скица одговара ономе чега се ви сећате и то где се налазила ваша кућа, објекти који су учртани, видите ту локале, зграду, полиције у Подујеву?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: У првој скици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико има та скица ставки у легенди?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Седамнаест. Добро је скица направљена само на овом месту где је догађај био била је једна нова кућа с леве стране где стоји број 9, то је била једна повећа кућа повезана са двориштем мога стрица, али уопште скица места догађаја злочина је добро направљена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите где је овде под 14 чајчиница, па онда где је ОУП Подујево, то је 17.

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Само мало. Да полиција је ту била, да чајчиница и полицијска станица, то је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чијем двориште се по вашем сазнању догодио злочин?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Злочин се догодио у дворишту нашег комшије Халим Гаши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте ви били раније у том дворишту?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Како мислите раније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раније док сте ту живели?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Наравно, јер смо били комшије, били смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у том дворишту постојао неки помоћни објекат зидан, стара кућа или шупа или, у сваком случају помоћни објекат?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Ово што је под бројем 6 то је била кућа Халим Гаши, стара кућа, значи број 6, а ово број 9 овде на скици то су те шупе где је држао дрва или шта ти ја знам зимницу обично је ту стављао и овај пут, ова улица је тако надомак ове шупе код деветке, на крају дворишта с леве стране била је кућа која је била у изградњи, није била значи завршена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' она имала на спрат или је имала само приземље?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Два спрата, на два спрата је била, али била је незавршена, није била уселена. Значи, нису живели, није била уселјива кућа, била је у изградњи и уопште се овде не означава наше двориште, двориште комшије Селмана Гаши где је моја фамила изашла из нашег дворишта у кућу, односно двориште комшије Селмана Гаши. Одатле су прешли у двориште Наим Гаши а затим у двориште Халим Гаши где је и почињен злочин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас питам у ово двориште у коме се догодио злочин, како се улази, да ли ту има нека капија или пролаз с улице?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Овде се улази, била су врата јер улаз код ове куће, значи врата за улаз у двориште Халим Гаши то је била кућа брата Халима Рифат Гаши, значи ова им је кућа била заједничка и један део био је Халимов значи, а други део његовог брата Рифат Гаши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћу да вас питам да ли улаз, неки учесници овде у поступку нам описују да се у то двориште улази тако што се пролази кроз један пролаз који је зидан са леве и десне стране и горе има практично као таваницу?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Да, јер ова кућа Халимова брата је изграђена до надомак под бр. 4, други спрат је завршен а улаз је био испод другог спрата. На другом спрату је било одељење, соба и улаз је као ходник, фактички је као ходник под спратом, улази се до куће, до стана број 6, значи тај део је покривен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми како је могуће, да ли је могуће да се из овог дворишта пређе у нека друга дворишта комшијска итд., без отварања капије, да ли ту постоји неки пролаз, односно да ли су постојали у то време?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Наша фамилија је у оном задњем делу, у другом делу, ми смо повезани, наше двориште је повезано са кућом Халим Гаши и кућом Селмана и Наима, значи са ова три дела се наше двориште граничи и они су изашли, односно извели су из ове капије Халимове а не са ове стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ту постоји неки пролаз без отварања капије онако да може између кућа и из дворишта, односно из баште, како то деца кажу, да се прође?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Да, тамо је била ограда од жица, али је била већ откинута жица и могло се са дворишта на двориште прелазити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Између којих кућа је била тачно, односно чијих дворишта је била та ограда и жица?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Жица је у односу на кућу мог стрица, та ограда жичана, значи од куће је жичана ограда па двориште Селмана Гаша, јер су биле дакле ограђене жицом а не зидом отуда у двориште Наим Гаши и на ћошку је била једна шупа, такође ограђена је била жичаном оградом и отуда се прелази у двориште Халим Гаши и двориште Халима и Наим Гаши била је једна врата јер му је био брат од стрица Наим Халитов, значи била је једна мала, била су једна мала врата на том зиду и када су их извели из куће мога брата, од мога стрица у кући Наима Селман, Халима и кроз овај улаз на улицу су их извели. Како су нам деца причала избацили су их, односно извели на улицу и вратили су се по други пут, не знам која их је група поново вратила и након тога је на овом месту у двориште куће Халим Гаши је почињен злочин, значи код броја 12, значи где стоји број 12 требало је да буде равно ова кућа, овај прекид код 11 и 12 не би требало да буде тог прекида јер је то била цела кућа, значи овде иза 13 био је зид до 9, значи то је било сазидано код дела под бројем 13 су места где су знакови ожилџци, односно метака, то су рупе на предњем делу, значи било је много тих метака испалених на стотине, двестотине пронашли смо тамо и чауре након свега тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас питам, видите овде горе изнад броја 9 нешто пише, то што пише превешћемо сад то је бетонски зид. Да ли је ту био неки бетонски зид дакле овде у овој скици, видите изнад броја 9?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Да, али ова шупа је била повезана са, наслоњена је била није била издвојена од тог зида, значи била је на том зиду наслоњена а с ове стране још један мањи део до броја 9, а овај зид са ове стране надомак деветке с десне стране то је био зид од блокова малтерисан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да вас питам још нешто, када станите на улаз у ово двориште, где се налази тај помоћни објект у који кажете да су стављали зимницу, с леве, десне стране или како?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Ја кажем за зимницу јер вероватно је било како је то направљено али овај објект под 9 био је наслоњен на овај бетонски зид кога називамо и на овом доњем делу с десне стране ту је била једна мања шупа, мања од ове под бројем 9, значи и с леве стране је бу имао Наим Гаши једну шупу повезано са кућом Халима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и да вас питам још нешто да ли из тог дворишта постоји још неки пролаз који је био обложен неким лимом па је изгледао онако жућкасто златно, како један сведок описује?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Не знам. Где на ком делу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Између овог дворишта и неког другог дворишта које се ту на то наслања практично гледано од улаза у то двориште са улице, с леве стране иде неки бели зид па онда ту треба да буде неки амфорски пролаз жућкасто златне. То је сведок објаснио као да је то обложено лимом.

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Не сећам се, може бити код дела Селмана Гаши или дела дворишта мога стрица и он је имао такође једну шупу покривену али не сећам се како је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Практично из оне куће у којој су се налазили према њиховом казивању ваша деца, ваша породица до овог места где се догодио догађај могло да се прође без изласка на улицу само кроз двориште.

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Могло се само кроз дворишта, да могло се тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сам добро разумео да има ових 17, легенде са 17, па овде ова деветка каже он је био наслоњен на зид, ина је имала продужетак један, импровизовану шупу, а и ово горе је било импровизовано. Да ли је ту био неки тоалет у близини или у саставу тих помоћних просторија, пољски?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Може бити да је било, али не знам, није ме интересовало и не сећам се тога, можда је и било.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ова шупа лево, што каже била је иза овога Селмана Гашија, лево од дворишта.

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Не Селман Гаши, то је била шупа Наим Гаши.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Наима Гаши? Та шупа за шта је она служила?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: И он је користио за стављање дрвета.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А је л' било између те шупе, тога што сад говоримо и овог дворишта где су они, где је извршен злочин, је л' била нека стаза, лево од дворишта је л' била стаза?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Као што је овде нацртано и у двориште Наима од куће до тамо био је пут, али пролаз од куће до куће не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још нешто? Још нека интервенција.

За овим сведок изјављује скица која му је предочена која у легенди има 17 ставки одговара стању на месту где се злочин догодио уз објашњења која су евидентирана путем аудио и видео технике у суду.

Шта сте ми рекли за ову скицу са шест ставки? Значи, овде имамо ту улицу видите Рахмана Морине, Косанчић Ивана, СУП Подујево?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Отприлике је добро нацртано, али се не памтим тих локала, бутике, рецимо био у кући Селман Гаши, ту је било три бутика, затим иза куће Селмана Гаши нису биле видео игре како овде стоји него је ту живео један Србин, Ћинђић се презивао, не сећам се имена, он је имао, био је вуновлачар, ваљда је био вуновлачар, а иза тог Србина је живела породица Ћата и они су имали бутик и видео игре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли положај полицијске станице, видите овде СУП Подујево, ту нека кафана поред ове улице, то је отприлике то и ти локали, није тачно означено шта је који локал?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Тако. Звала се Чедова кафана и Чедо је са своја два сина држао ту кафану а она је била уз а не одвојена од СУП-а у Подујеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево само ово да унесемо.

И за скицу под бројем 6 сведок изјављује да уз објашњења где се који локал налазио и куће и ова скица одговара ситуацији и распореду објеката у улици Рахмана Морине и Косанчић Ивана у Подујеву.

Показаћу вам још једну скицу коју је сачинио овде један од учесника у поступку. Рећићете ми да ли је ту вама нешто познато и да ли је можда ту добро нацртано то двориште у коме се догодио овај злочин?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Ја не знам тачно где су их задржали и када су децу и фамилију моју и све вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, само обратите пажњу на распоред објеката, значи, улаз у двориште, кућа, ово дрво, мала зидана шупа, ово под бројем 3, с леве стране, велика дупла метална врата са стаклом?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Шта је то не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тако изгледа двориште у коме се све ово догодило?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Не изгледа тако. Ова улазна врата где пише то је уз Наимову кућу и увек су ту продавали грађевински материјал – блокове, цемент, значи то је било фактички отворено, није било застакљено него обична метална врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово где пише велика дупла метална врата са стаклом или ово где пише улаз у двориште?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Ја сам говорио за овде где пише Токо, застакљена врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Метална стаклена врата.

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Само мало да појасним. Од улаза где је злочин почињен, овај где стоји улаз у двориште са пута када су улазили у Халимову кућу везано уз врата била су два локала, један је локал Халима Гаши а други брата од стрица његовог, односно брата његовог где је улаз Халимов био, јер није могао кроз улаз његовог стрица, ту је био у локал и продавница, а преко вечери је користио за улазак у своју кућу јер није имао другог улаза јер му је био други спрат његов и није имао посебног улаза а с леве стране уз то било је стовариште, значи депонија, односно магацин грађевинског материјала. Са десне стране где овде стоји улаз у двориште написано била је једна стара кућа, није била повезана уз Халимову кућу, био је коридор, односно ходник неки узак можда пола метра, била је кућа са две старе просторије и даље та кућа постоји таква, није се

обновила или нешто ново градило, затим долази трећа кућа и дељена је на раздаљину пола метра с овом старом кућом, затим следи кућа Хасан Бешири где су три локала и међу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта нас интересује? Нас више интересује не чија је која кућа него распоред ових објеката, да ли овако с улаза у двориште под бројем 3 ова мала зидана шупа, затим да ли је овде, видите где је постављена?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Ја све то објашњавам, ја желим објаснити јер и у локалу у чајџиници је убијен Енверов отац и Селман Гаши тог дана, да не идем даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али на овој скици је престављено само двориште у коме се све ово догодило, па видим овде како се долазило, имамо продавницу шерпи дуж те улице, па се онда иде право, долазимо до улаза у двориште где би требало према овој скици да буде кућа с десне стране у дубини дворишта тај мали објекат, поред њега неко дрво и с леве стране та велика дупла метална врата са стаклом и ово овако са «Х» то би требало да буде ограда.

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Могу ли добити и скицу од 17 тачака и да уз помоћ ње мало појашњавам, није није баш као што је овде нацртано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да објашњавате, само нам реците да ли је та скица верна ономе како је то било или није, то је оно што нас интересује?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Реалнија је та скица од 17 тачака, ово није тако реална колико ја видим, јер ово дрво које је овде то је између шупе број 9 као што је тамо наведено и куће где се злочин догодио, то су била два дрвета, не једно дрво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За овим сведок након што му је показана скица коју је сачинио Ђукић Жељко, изјављује могу да се снађем на овој скици али реалнија је скица која има 17 ставки у легенди и уз сва објашњења која су већ евидентирана путем аудио видео технике којом се бележи овај претрес.

И коначно још једна скица коју је сачинио један учесник у поступку. Значи, само ту не гледамо лица како су постављена већ само гледате објекте онако како су ту постављени и распоређени у том дворишту.

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Ова кућа с десне стране, кућа приземна не разумем, не схватам чија је, шта је. Не разумем ову скицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо тако и да евидентирамо.

Након што се сведоку предочава скица коју је сачинио сведок П1 и он изјављује да скицу не разуме.

Добро, да ли везано за ове скице и за овог сведока има питања? Изволите?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Хтео бих прво да кажем сведоку да ми је жао због свега што је преживела његова породица. Даље хтео бих ако може да му се стави ова скица коју сам ја предао? Ова кућа овде што је нацртана, ту двориште, само да вам кажем, тако сам ја то видео, ја сам био у томе дворишту, то је двориште са улице Рахмана Морине прво у које се уђе.

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Из ког дела?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Са улице Рахмана Морине, значи директно са улице, то је значи кућа фактички на улици Рахмана Морине се налази, а ово овде где је број 5 то није тако полукружно, тако сам нацртао, то значи пролази се између две куће фактички са плочом неком изнад или кућом која се налази, значи као кроз неки тунел се прође, да ли се сећате да ли је то тако или како је?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Само ти си дао али то је на крају кућа а не између две куће, то је једна кућа.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро, добро, у реду не знам. Ја онако по сећању, колико се сећам, ту сам био пар минута и сад само кад се прође кроз тај пролаз, значи чим се прође пролаз лево, значи кад се прође кроз ту кућу с леве стране наставља се једна кућа на спрату. Да ли вам је то познато, значи кад се прође пролаз са главне улице и уђе се у двориште одмах се окрене лево и ту је испред вас кућа на спрату. Не знам чија је то кућа. Састављена је са овом кућом која је до улице.

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Ја то кажем, ова кућа где сте ви улазили у овој кући, горњи спрат је Халимовог брата, тог лица где је злочин почињен док доњи део, локал припада Алимину Гаши и други његовом брату, значи када се улази у двориште с десне стране је Халимова кућа стара где је и почињен злочин над мојом фамилијом а с леве стране је ограда, то је део дворишта Халима и део Наимовог дворишта, а с леве стране нема куће, пролази се ходник и с леве стране на почетку нема куће. На крају тамо равно са оном кућом где је злочин почињен с леве стране је био један бунар а наниже је била недовршена двоспратна кућа Халима Гаши.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ли знате где је ова жичана ограда се налази овде између шупе и ове куће с леве стране? Ту где стрелица има је л' то између броја 3 па лево?

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Тамо није било жичане ограде, ако је скица начињена ту се чини да је Халимово двориште и не односи се на то, то је на оном делу позади, то је Наимова кућа, затим плац Халимов са нашим и ту постоји та жица а не овде на почетку где се улази у ходник, ту нема жичане ограде.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро, ништа више немам. Само ако може да се прибаве фотографије с лица места тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то нећемо за сада док испитујемо сведока, то ћемо сутра са предлозима кад будемо завршили са оштећеним. Да ли има још неког

питања везано за сведока или за скице? Не. Хвала вам, то је било то што сам хтела да вас питам. Сада можете да идете.

СВЕДОК-ОШТ. САФЕТ БОГУЈЕВЦИ: Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите сведока Селима Богујевци.

Добро вече, ја морам да вас сада обавестим да смо ми за данас завршили с радним временом, односно суд ради до 7 кад ради у поподневним часовима да вас замолим да дођете сутра и да уважите ове наше разлоге и потребу да додатно сада после одмора испитујемо и вашег брата, тако да вас молим да дођете сутра у 14:30 када ћемо да вас испитамо и да саслушамо у својству оштећеног.

Хвала вам.

За овим суд након што је сведоку Богујевци Сељатину саопштено да је потребно да дође сутра када ће се наставити испитивање, доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави дана 24.12.2008. године у истој овој судници, са почетком у 14:30 часова.

Претпостављам да сте сви чули шта сам диктирала, дакле сутра настављамо у 14:30.

Довршено у 19:00 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА